

Sygnatura akt III U 18/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 29 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2015 r. w Koninie

sprawy **J. R.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. R.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 18.11.2014r. znak: (...)

1. O d d a l a o d w o ł a n i e.

2. Odstępuje od obciążania odwołującego kosztami zastępstwa

procesowego.

Sygn. akt III U 18 / 15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 listopada 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił J. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 06.11.2014 r., która nie stwierdziła stanu niezdolności do pracy u wnioskodawcy. Zatem nie została spełniona przesłanka konieczna do przyznania prawa do renty.

Od decyzji tej odwołanie wniósł J. R. domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty. Odwołujący podniósł, iż od czasu zawału stan jego zdrowia nie uległ poprawie, nadal musi pozostawać pod opieką lekarską i obecnie nie może wykonywać pracy jaką wykonywał przed zachorowaniem.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania powołując się na argumenty podniesione wcześniej w decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

J. R., ur. (...), posiada wykształcenie zasadnicze

zawodowe, z zawodu jest ślusarzem – mechanikiem. Odwołujący pracował jako kierowca, monter, hartownik, a ostatnio prowadził działalność gospodarczą (od 01.09.2012 r.). W okresie od 04.12.2013 r. do 03.06.2014 r. ubezpieczony pobierał zasiłek chorobowy.

W dniu 26 czerwca 2014 r. J. R. złożył wniosek w ZUS II Oddział w P. Inspektorat w K. o przyznanie prawa od renty z tytułu niezdolności do pracy. Do wniosku dołączył dokumenty potwierdzające okresy zatrudnienia i dokumentację lekarską.

Z dołączonych dokumentów wynika, że ubezpieczony posiada następujące

okresy zatrudnienia :

- 05.09.1977 r. – 18.11.1978 r. zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...)

- 20.11.1978 r. – 14.04.1980 r. zatrudnienie w K. (...)

- 29.06.1981 r. – 02.09.1983 r. zatrudnienie w Spółdzielni (...)

(...)

- 05.09.1983 r. – 14.12.1984 r. zatrudnienie w (...) w K.,

- 05.02.1985 r. – 01.02.1986 r. zatrudnienie w (...) S.A. w K.,

- 12.03.1987 r. – 03.10.1987 r. zatrudnienie w (...) Oddział w K.,

- 15.12.1987 r. – 31.05.1989 r. współpracownik agenta sklepu (...)

- 31.07.1989 r. – 16.12.1989 r. zatrudniony w zakładzie (...),

- 05.09.1995 r. – 12.03.1996 r. zatrudniony w Zakładach (...)

- 02.06.2008 r. – 27.10.2008 r. zatrudniony w (...) w K..

Ponadto ubezpieczony był zarejestrowany jako osoba bezrobotna i pobierał z tego tytułu zasiłek dla bezrobotnych w następujących okresach :

- od 25.01.1990 r. do 28.02.1990 r.,

- od 10.05.1990 r. do 30.11.1992 r. ,

- od 18.09.1996 r. do 21.03.1997 r.

W okresie od 16.01.1998 r. do 15.08.2007 r. wnioskodawca był zarejestrowany jako bezrobotny i w tym czasie nie pobierał zasiłku.

Od dnia 01.09.2012 r. J. R. rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej i opłacał składki do dnia 03.12.2013 r. Od dnia 04.12.2013 r. pobierał zasiłek chorobowy do dnia 03.06.2014 r.

Na podstawie złożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że J. R. udokumentował 13 lat, 9 miesięcy i 25 dni okresów składkowych oraz 6 miesięcy i 9 dni okresów nieskładkowych, łącznie więc udowodnił 14 lat, 4 miesiące i 4 dni.

W dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę ubezpieczony nie udokumentował co najmniej 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych, bowiem legitymuje się jedynie okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 2 lata i 2 miesiące.

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 12.08.2014 r. stwierdził, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. Od powyższego orzeczenia ubezpieczony złożył sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 06.11.2014 r. także nie stwierdziła u wnioskodawcy stanu niezdolności do pracy. Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

Okolicznością sporną w przedmiotowej sprawie było to czy wnioskodawca jest osobą niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS i od kiedy, w szczególności czy niezdolność do pracy powstała w okresach uprawniających do nabycia prawa do tego świadczenia. Ponieważ okoliczność ta wymagała wiedzy specjalnej z zakresu medycyny dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego specjalisty internisty.

Na podstawie opinii biegłych Sąd ustalił, że u wnioskodawcy występują następujące schorzenia :

- choroba niedokrwienna serca pod postacią przebytego zawału serca STEMI ściany dolnej w 2013 r.
- stan po PTCA PTW z implantacją stentu,
- niewydolność pozawałowa serca NYHA II,
- otyłość I stopnia.

U odwołującego w dniu 04.12.2013 r. , po nagłym silnym bólu za mostkiem, rozpoznano zawał serca STEMI ściany dolnej. W trybie pilnym wykonano koronarografię wykazującą krytyczne zwężenie PTW z jednoczasową angioplastyką PTW i implantacją stentu DES (lekowego). Po tych zabiegach uzyskano stabilizację wieńcową jednak nadal pozostaje u odwołującego pozawałowa niewydolność NYHA II manifestująca się klinicznie męczliwością z ograniczeniem wydolności fizycznej co potwierdza utrzymujące się obniżenie EF wykazane w badaniu echo serca z dnia 04.03.2015 r. Stan ten wymaga złożonej terapii za pomocą Avedolu, Nonpresu i Polprilu. Z powodu ograniczenia wydolności fizycznej odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy od daty złożenia wniosku na okres 2 lat.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych ZUS oraz opinii biegłego lekarza sądowego specjalisty chorób wewnętrznych .

Treść dokumentów dotyczących przebiegu ubezpieczenia J. R. nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a organ rentowy ustalając wymagany staż do nabycia prawa do renty uwzględnił wszystkie okresy zatrudnienia i pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o jakie wnioskował ubezpieczony. Z powyższych wyliczeń wynika, że ubezpieczony w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę (tj. od 26.06.2004 r. do 26.06.2014 r.) udokumentował jedynie 2 lata i 2 miesiące okresów składkowych i nieskładkowych, a okres ten obejmuje zatrudnienie w zakładzie (...) od 02.06.2008 r. do 27.10.2008 r. oraz okres prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od 01.09.2012 r. do 03.06.2014 r. , w tym okres nieskładkowy (zasiłek chorobowy) od 04.12.2013 r. do 03.06.2014 r.

W ocenie Sądu opinia biegłej M. Z. – O. jest spójna, jasna, wyczerpująca oraz logiczna. Biegła wydała opinię po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, po szczegółowym jej przeanalizowaniu oraz po przeprowadzeniu wywiadu i przebadaniu odwołującego. Stanowisko zawarte w opinii biegła w sposób należyty i stanowczy uzasadniła , podpierając się w tym względnie dokumentacją medyczną i wynikami przeprowadzonych badań, a także doświadczeniem i wiedzą medyczną. Z treści powołanej opinii wynika jasno, że u wnioskodawcy w dniu 04.12.2013 r. doszło do zawału serca ściany dolnej , wówczas wykonano koronarografię z jednoczesną angioplastyką PTW i implantacją stentu DES (lekowego). Po tych zabiegach uzyskano stabilizację wieńcową jednak nadal pozostaje u odwołującego pozawałowa

niewydolność , która manifestuje się męczliwością i ograniczeniem wydolności fizycznej. Z tego powodu odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat, a niezdolność tą należy liczyć od dnia złożenia wniosku.

Powyższa opinia nie była też kwestionowana przez żadną ze stron. Wprawdzie pozwany w piśmie procesowym z dnia 13.07.2015 r. podnosił, że biegła dokonała powyższych ustaleń w oparciu o nowe dowodowy tj. badanie echo serca z dnia 04.03.2015 r. jednak w opinii uzupełniającej biegła wyjaśniła, że w karcie leczenia szpitalnego, które było dostępne komisji lekarskiej ZUS, opisane jest badanie echo serca , które już wówczas wskazywało na występowanie u wnioskodawcy niewydolności serca. Po tych wyjaśnieniach pozwany nie kwestionował opinii .

Zgodnie z treścią **art. 57 ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U.2013.1440.j.t) **renta z tytułu niezdolności do pracy** przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu art. 57 ust. 1 pkt 3 nie stosuje się jedynie do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Pojęcie niezdolności do pracy zostało zdefiniowane w **art. 12** ustawy, który określa, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Natomiast **całkowicie niezdolną do pracy** jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a **częściowo niezdolną do pracy** jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Wymagany okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w punkcie 2 powołanego przepisu, uzależniony jest od wieku ubezpieczonego i zgodnie z treścią **art. 58 ust. 1** ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem

20 lat;

2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20

do 22 lat;

3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22

do 25 lat;

4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25

do 30 lat;

5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30

lat.

Podkreślić również należy, że wymagany przepisami okres 5 lat powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy (art. 58 ust. 2). Nie dotyczy to jedynie ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 58 ust. 4).

Organ rentowy ustalił, że ubezpieczony udokumentował łącznie okresy składkowe i nieskładkowe wynoszące 14 lat, 4 miesiące i 4 dni. Po szczegółowej analizie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych Sąd przyjął, że wnioskodawca legitymuje się okresem składkowym wynoszącym 14 lat, 9 miesięcy i 16 dni oraz okresem nieskładkowym wynoszącym 6 miesięcy i 9 dni. Łącznie udowodnił 15 lat, 3 miesiące i 25 dni takich okresów. W tej sytuacji, skoro ubezpieczony nie posiada co najmniej 30 lat okresów składkowych to do nabycia prawa do renty musi legitymować się posiadaniem co najmniej 5 letniego okresu składkowego i nieskładkowego, który powinien przypadać w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku lub też przed powstaniem niezdolności do pracy.

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, że w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę odwołujący nie posiada wymaganych 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych bowiem udokumentował jedynie okres wynoszący 2 lata i 2 miesiące takich okresów. Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności opinia biegłego specjalisty chorób wewnętrznych, pozwoliło ustalić, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat od dnia złożenia wniosku o rentę. Nie spełnia jednak przesłanek do nabycia prawa do renty z tego tytułu bowiem nie posiada 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku i powstaniem niezdolności do pracy. Nawet gdyby przyjąć jako początek niezdolności do pracy moment wystąpienia zawału u wnioskodawcy (04.12.2013 r.) to nadal nie posiada on wymaganego 5 letniego okresu podlegania ubezpieczeniu. Jak ustalił pozwany organ rentowy warunek posiadania wymaganych 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych odwołujący spełnił w dziesięcioleciu przed dniem 28.04.1997 r. jednak przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało żadnych podstaw by ustalić, że już w tej dacie odwołujący był osobą niezdolną do pracy. Jest to czas znacznie odległy od dnia złożenia wniosku o przyznanie świadczenia, w międzyczasie odwołujący podejmował zatrudnienie i rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. Ponadto do wniosku ubezpieczony dołączył jedynie dokumentację lekarską dotyczącą leczenia z okresu po wystąpieniu zawału, tak więc brak było jakichkolwiek podstaw by ustalać, że niezdolność do pracy powstała u wnioskodawcy w tak odległym czasie.

W świetle tych ustaleń oraz powołanych przepisów stwierdzić należy, że J. R. jest osobą częściowo niezdolną do pracy bowiem w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji jednakże na dzień złożenia wniosku o rentę i na dzień powstania niezdolności do pracy nie spełnia przesłanek stażowych niezbędnych do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określonych w art. 57 i 58 ustawy. Tym samym brak jest podstaw by przyznać wnioskodawcy świadczenie rentowe bowiem przesłanki niezbędne do nabycia tego prawa muszą być spełnione łącznie, a brak spełnienia którejkolwiek z wymaganych przesłanek skutkuje odmową prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie i orzekł jak w wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 102 kpc uwzględniając stan zdrowia odwołującego, konieczność leczenia oraz fakt braku podstaw do przyznania świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

E. Majewska